

Skärtorsdagen

Stora Torsdagen – Instiftandet av Herrens Heliga Nattvard

2 Mos. 12:1-14; 1 Kor. 11:23-32; Joh. 13:1-17; Ps. 67

I Guds; Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

När skärtorsdagens liturgi mot slutet löses upp och slutar i total osäkerhet: utan ledning, utan välsignelse, utan sändande uppdrag så gör vi det i vetskap om vad vår Herre, efter kvällens måltid, beger sig ut i. Vi vet att Han där i Getsemane svettas blod i ångestkramp. Vi vet att Han vet vilken bågare som bjuds. Vi vet att Han också ber till sin Fader: inte som jag vill utan ske Din vilja¹.

När vi, som känner gemenskapen i och med Kristi Kyrka, mot slutet idag skingras och kan smaka på upplösningen, kan vi göra det i relation till alla dem som har valt att stå utanför.

Varför låser sig människor ute? Varför är det så många som skär av sig gemenskapen med allt heligt? Varför väljer så många att avstå – avsäga sig – Guds nåd, förlåtelse och det utlovade eviga livet? Varför gjorde Judas det?

Judas vågade inte, fullt ut, lita på förlåtelsen och Guds läkande nåd. Därför valde han att spilla sitt eget liv. Han trodde – för att han hade invaggats i den tron av den onde – att han var tvungen att själv vara större. Därmed gick han under. Kopplingen till såväl historiska skeenden som dagens situation är tydlig: genom att inte lita till Gud Faderns ordning och frälsande plan väljer människan att ställa sig i utanförskap. Utan ledning och uppdrag.

Systrar och bröder! Vi firar idag instiftandet av Herrens Heliga Nattvard; det som är centrum för Kyrkans liv; detta heliga mysterium som högst påtagligt förändrar och läker människan. Det som betecknar och fysiskt, konkret innesluter oss i gemenskapen med och i Kristus.

Vi hörde den helige aposteln Paulus i sitt brev till församlingen: ”Om vi gick till rätta med oss själva, skulle vi inte bli dömda.”² Och till Efesierna skriver han att ”Ni var på den tiden utan Kristus, utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i förbunden med deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen.”³

---

¹ Matt 26:39

² 1 Kor 11:31

³ Ef. 2:12

Men till dem som lever inom gemenskapen säger han att ”nu har ni, som är i Kristus Jesus och som en gång var långt borta, kommit nära genom Kristi blod. Ty han är vår frid, han som gjorde de två till ett och rev ner skiljemuren. [...] Så skulle han i en enda kropp försona de båda med Gud genom korset, sedan han där hade dödat fiendskapen. Han har kommit och predikat frid för er som var långt borta och frid för dem som var nära. Ty genom honom har vi båda i en och samme Ande tillträde till Fadern. Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.”⁴

Judas förrådde Jesus för pengar. Och han trodde att detta inte kunde förlätas. Han litade inte till Jesu egna ord att ”all synd och hädelse skall människorna få förlåtelse för.”⁵ Därför drevs han av demonerna att sätta sig själv över Gud och själv göra slut på sitt lidande, vilket är ett omöjligt företag.

Jesu Kristi blod – ”förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse”⁶, det vi är friköpta genom och av vilket vi ”har förlåtelse för våra synder på grund av den rika nåd som han har låtit flöda över oss, med all vishet och insikt.”⁷

Skulle inte det ha räckt åt Judas?

Är det inte så? Jo, det är så! Om det inte var mot Helig Ande⁸ han talade, hade också Judas blivit förlåten. Det räcker till alla som åter vänder sig till altaret; som kommer ut ur återvändsgränden och blir del i Jesu Kristi kärleksfulla offer.

Jesus talar om hur vi, i åminnelse av hans död, skall fira och förstå den heliga nattvarden; eukaristin; tacksägelsen, som han denna dag instiftar. Men Han talar också, i samband med att han tvättar lärjungarnas fötter, om hur de – men inte bara dem som låg till bords denna kväll – skall göra; hur Jesu lärjungar i alla tider skall förvalta det uppdrag han ger. När han, dagarna efter sin uppståndelse träffar de elva lärjungarna, säger han till dem ”åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”⁹ Detta är det bad Han syftar på; det dop som gör människan ren.

Allt som därefter behöver göras är att tvätta fötterna. Inte våra egna, men andras. Han gav dem; han har givit oss i uppdrag att genom dopet dra in människor i Guds gemenskap, att vi skall tjäna varandra och leva i sakramental gemenskap.

Så varför låser sig människor ute? Varför är det så många som skär av sig gemenskapen med det som är heligt? Varför väljer så många att avstå eller avsäga sig Guds nåd, förlåtelse och det utlovade eviga livet?

För att ingen har vågat berätta för dem. För att de inte vet bättre.

---

⁴ Ef. 2:13-19

⁵ Matt 12:31a

⁶ Matt 26:28

⁷ Ef. 1:7-8

⁸ Matt 12:31b

⁹ Matt 28:18-20